

Pécsi tanárképzősök ötletére a dunántúli város és Szeged főiskolái váltófutást szerveztek a Forradalmi Ifjúsági Napok tiszteletére. A staféta március 31-én indult, reggel 7 órakor a két helység határát jelölő táblától, hogy a 40-40 fős sportküldöttség a másik városba, váltófutással átjusson. Mindkét csapatban 25 fiú és 15 lány vállalkozott a vetélkedésre, melynek nem csak az erők összemérése volt a célja. Az első körben mindenki 3 km-t futott, majd a hátralevő távot 2 km-enként tették meg a főiskolások. Mindkét csapatot busz és egy darabig rendőri kíséret követte.

A szegediek indulását egy kicsit megnehezítette, hogy a versenyzők szállítására kijelölt autóbusz már az indulás pillanatában elromlott, ezért a sportküldöttséghez tartozó Trabant egyedül indult útnak. Nemsokára a buszt is sikerült helyrehozni, így minden akadály elhárult a vetélkedés elől. A Juhász Gyula Tanárképző Főiskola III. éves matematika-technika szakos hallgatója, Záborszky Magdolna, a FIN-is egyik szervezője segített fölleveníteni az eseményeket.

— Nagyon nagy élmény volt mindannyiunknak ez a versengés, — kezdte beszámolóját —, és nem csak azért, mert majd fél óras előnnyel nyertünk a pécsiek előtt. A buszban, a futás közben mindenki egyet akart. Pécsért is nagyon jó volt a hangulat. Igaz, hogy — nagy megrökönyödésünkre — az 5 fős fogadó bizottságon kívül nem várt ránk senki.

— Mi volt a programok Pécsen?

— Este negyed hétkor érkezünk a városba, utána megkoszorúztuk a Tanácsköztársasági Emlékművet. Ezután közös vacsora és a szálláshelyre való berendezkedés következett. Este discoba mehetett aki akart, de mint mondtam, elég langyos volt a fogadtatás, így inkább fakultatív programot szerveztünk magunknak. Igaz, volt egy humoros vetélkedő, ahol az induló öt csapatból a mi két gárdánk az első két helyet hódította el.

— És másnap délelőtt?

— Koedukált kosármecset vívtunk, számtalan cserével. Itt hazai győzelem született. Ebéd után indultunk vissza Szegedre. A pécsiekkel pont a bajai hídnál találkoztunk, azonnali csaptunk egy jó hangulatú összejövetelt. Persze, forgalmi dugó lett a következő napra. Mindenesetre a pécsiek el voltak ragadtatva az itteni fogadtatástól. Jól esett, hogy intézményünk vezetői a Szeged táblánál vártak bennünket. Buszunk beállt a főiskola udvarára, itt is hangulatos spontán ünnepség zajlott. A délutáni fordított napon már mi is résztvettünk.

— Minek köszönhetitek a főnyes győzelmet?

— Nálunk többnyire testnevelés szakosok futottak — három

„idegenlégiosunk” volt csupán —, míg ellenfelünknek sok volt a más szakon tanuló. Aztán az is közre játszott győzelmünkben, hogy a mi lányaink jó időket futottak, a pécsieknek viszont akadt 16 perces futóidő is. Szóval mindenki kitett magáért. A testnevelés szakosok között Vass István egészen kiváló időt, 8 perc 47 másodpercet teljesített, a lányoknál Szabó Erzsébet (biológia-testnevelés szakos) az elsővések lendületével, 10,40 alatt futotta le a távot.

A nem szakosok között Csala Ernő, aki matematikát és kémiát tanul, produkált kiválót, 9 perc 41 másodperccel. Itt kell megjegyezni, hogy az utolsó 2 kilométereken a fiúk mellett csak a legjobb időket elérő lányok futottak.

— Kik támogatták nagy futásokat?

— Csak két mecénás, a Tejipari Vállalat és a Konzervgyár támogatott termékeivel. Pedig ennél lényegesen több vállalatot kerestünk meg, de elzárkóztak kérésünktől. A rádió és a tévé nyilvánossága — a Szegedi Körzeti Stúdió kamerája elkísért bennünket — jó propaganda lett volna bármelyiknek. Apropos nyilvánosság, meglepve tapasztaltam, hogy a helyi lapok nem közöltek semmit sem a FIN-is-ról.

— Milyen trófeát kaptatok győzelmetekért?

— A KISZ KB-tól egy nagy vázát — amibe elég sok pezsgő fért —, egy oklevelet és a rádiótól 5000 forintot. Ráadásul mindenki megkapta azt a trikót, amiben futott.

— Kik voltak segítőtársaid a szervezésben?

— Évfolyamtársaim: Molnár Gábor matematika-testnevelés

Az első szegedi futó indulás előtt...

és a 3 km-es táv után, amit 11 p. 6 mp. alatt tett meg

szorított a futókért, hangosan bíztattuk az éppen soros versenyzőt. Visszafelé pedig egészen fantasztikus volt a hangulat.

A pécsi főiskolások szegedi érkezése 19 óra után (Benyhe János felv.)

szakos hallgató, mint szervező, Hatvány Örs és Pusztai István ellenőrökként.

— Nem volt unalmas órák hosszát a buszon ücsörögni?

— Egyáltalán nem, mindenki

— Köszönöm a beszélgetést és gratulálok a sikerhez!

— Jövőre is megpróbálunk nyerni, hiszen remélhetőleg lesz folytatása a FIN-is-nek!

D. I.

Főiskolás foci-hírek

A labdarúgó megyei I. osztály újabb három fordulójáról számolhatunk be. A tavaszi negyedik fordulóban a KSZV SE látogatott a volt SZAK-pályára. A kenderesek jobbára szabálytalan belépőkkel, sok durvaságokkal próbálták megtörni a főiskolások támadó játékát. A játékvezető engedékenységeink köszönhetően, így 2-0-as vezetésre tettek szert, bár az igazsághoz hozzátartozik, hogy ideiglenesebb játékát nyújtotta a Tanárképző. Csak az utolsó öt percben sikerült az egyenlítés, Euidosó két-szer, 11-esből volt eredményes.

A következő fordulóban Kistelekén 3-2-re kaptak ki a főiskolások. A hazaiak végig fölényben játszottak, ám a második félidő közepén sikerült beleszúrniuk a Tanárképzősöknek. Tóth II. és Bischoff révén sikerült is az egyenlítés, de a befejezés előtt öt perccel elegendő volt a védelem újabb kihagyása és újabb gólt kaptak. Ezzel a vereséggel az ősszel nagyon jól raitoló Ta-

nárképző a táblázat 7. helyére csúszott vissza.

Április 10-én az alsóházhoz tartozó Fábiansbestyént fogadta a Tanárképző, és újra vesztessen hagyta el a pályát. Az első félidőben ordító védelmi hibák után a vendégek középhátvéde két gólt fejtett, pont Rúgásokat követően. Fordulás után teljesen beszorultak a vendégek — többször is a gólvonalról hátrítottak —, de csak a szépités sikerült a főiskolásoknak: a 60. percben Hornyák bőlított a jobb felső sarokba. A Tanárképzőben ezén a mérkőzésen csak Tóth III. és Hornyák nyújtott elfogadhatót.

Az Országos Egyetemi és Főiskolai Bajnokság keretében a legjobb 16 közé jutásért Budapesten a Kandó SC ellen lépett pályára a Tanárképző az Ádám — Szentgróti (Kosztai), Kolozsvári, Kálmán, Udvarhelyi — Gát, Tóth I., Tóth III, Tóth II. — Gyenge (Por-

hajas), Bischoff (Dér) összeállításban. A hazai csapat kezdett jobban, de mezőnyfölényét nem tudta kihasználni. A későbbi idők egyenlő erői küzdelmet hoztak, többnyire a két tizenhatos között folyt a játék, egyik csapat sem tudott előnyt kicsikarni. Igazán nagy helyzetei a Tanárképzőnek akadtak, de azokat kihagyta az igen gyenge napot kilógó csatársor. Végezetül igazságos döntetlen született (0-0), amely a vendég szegedieknek kedvezett, így bejutottak a következő fordulóba. Jók: Tóth II, Kolozsvári.

A nyolc közé jutás már nem sikerült. A Szegedi Dózsa salakos edzőpályáján 1-1-es döntetlen lett az eredmény a DATE Mezőtúri Gépészeti Főiskolája és a Tanárképző mérkőzésén. A szegediek góliát Gát lőtte, 11-esből. Kiemelkedő Tóth I., Tóth III, Udvarhelyi, Szentgróti és Gát nyújtott.

SPORT 213 RT

JATE SC közgyűlés

Március 29-én rendezték a JATE SC küldöttközgyűlését az egyetem központi épületének aulájában. Az elnökséget, a küldötteket és a vendégeket köszöntő szavak után az egyesület elnöke emlékedett szóra. Dr. Rác János beszámolójában a legutóbbi két év munkáját elemezte. Megállapította, hogy az előírt feladatokat részben teljesítették a szakosztályok, és a megalakulást követő föllendülést az egyetemi életet jellemző stagnálás követte. Az elnök véleménye szerint három fontos kérdést kellene az elkövetkező munka érdekében tisztázni: mi a JATE SC szerepe, hogyan lehetne az Egyetemi Sportbizottság és az egyesület közös tevékenységét hatékonyabban összehangolni, és miként lehetséges a szakosztályvezetéssel történő emeltebb szintű közreműködés?

Rác János feladatát a rendszeres szakosztályi munkát, a minőségi szakosztályok növelését, a tárgyi feltételek és az edzőslátogatás fokozottabb biztosítását tűzte ki úgy, hogy az egyesület renntartsa tömegsport jellegét és ezt a tevékenységét kellő propagandával ismeresse az egyetem dolgozói és hallgatói körében.

Az elnök beszámolót követően többek között Gurka Zoltán a tenisz-szakosztály munkájáról, gondjairól, Gyarmati Lajos a versenyszakosztályok helyzetéről, dr. Várkonyi Zoltán az ESB szerepéről és a sajtópropaganda hiányosságáról beszélt. Kristó Gyula hozzászólásában az ESB munkájának rendszeressé tételét javasolta, megállapította, hogy valóban a tömegsport biztosítása a fő feladat, de a nemesedést is támogatni kell.

A beszámolókat követően Rác János kérte fölmentését az elnöki tisztség alól, majd megválasztották az új elnökséget, a Számvizsgáló és Fegyelmi Bizottságot. A JATE SC új elnöke dr. Kocsondi András nevelési rektorhelyettes lett. Elnökhelyettes dr. Heidrich Gáborné, az elnökség tagjai: dr. Várkonyi Zoltán, dr. Laluska Pál, dr. Rudl József, né, dr. Rauscher Ádám, dr. Fábán György, Debreczeny né dr. Tóth Katalin, Liczer János, Lengyel Gábor, Ormándi János, Huszti György és Horváth József, a Számvizsgáló Bizottság elnöke dr. Csiszár Imre, tagjai: Józsa Marietta és Szabó István, a Fegyelmi Bizottság elnöke dr. Merényi Kálmán, tagjai: dr. Varjú Károly és Halena Angéla lettek.

Kupagyőztes!

Verőfényes, szinte nyári időben indult útnak Szegedről a JATE csapatát szállító autóbusz, de Pécsre, a tett, azaz a TETK színhelyére már hideg, szeles, esős időben érkezett. Ezt persze első sorban a kézilabdások bánták, akiknek szabadban voltak a mérkőzéseik a baranyai városban, az idei Tudományegyetem Tömegsport Kupáján. A hagyományos, négy hazai intézmény részvételével zajló esemény első versenynapja jól kezdődött a szegediek számára: előbb a kézilabdás lányok nyertek küzdelmes mérkőzésen 11:9-re az ELTE ellen, majd — ugyancsak szoros mérkőzésen — a fiúk is az Eötvös-egyetemistákat győzték le, 11:10-re. S, hogy teljes legyen a Szeged-Budapest összecsapás: a kosaras lányok „leléptek” 49:26-ra budapesti ellenfelüket. A fiúk meccse már szorosabb volt, végig együtt haladt a két csapat, s végül 6 ponttal sikerült a JATE-nak győznie.

A második kör, a négyfrontos Szeged-Pécs összecsapás már nem volt ilyen sikeres. Igaz, a kézilabdás lányok újból nyertek, még hozzá nem is akármilyen arányban: 15:3-ra, és kosaras társaiknak is sikerült az újabb győzelem 32:21 arányban — a fiú kéziseknek azonban már „csak” döntetlenre telt (15:15). Igaz, mint kiderült, sorsdöntő volt ez a döntetlen, de arról majd később. A kosaras fiúk erőn felül teljesítve végig szoros meccset játszottak jóval nagyobb játékerőt képviselő pécsi ellenfelükkel, a végére azonban teljesen elfáradtak, s így

alakult ki a 73:54-es hazai győzelem.

Közben az asztaliteniszezők is lejátszották meccseiket. Két fős (egy fiú, egy lány) csapatok játszottak körmerkőzést. A szegedi minicsapat 2:0-ra legyőzte a debrecenieket, majd — a várakozásnak s az erőviszonyoknak megfelelően — ugyanilyen arányban kikapott a pécsi és a budapesti kettőtől is, így harmadik lett.

A torna második, befejező napján a szegedieknek a debreceni egyetemisták elleni mérkőzéseik kerültek sorra. A kézilabdás lányok újból kitétek magukért: nagy gólkülönbséggel nyertek, az első helyen végeztek. Ugyancsak elsősk lettek három győzelmmel (a KLTE ellen: 49:36) a kosárlabdás lányok. A kosaras fiúk viszont kikaptak: csupán 6 főből álló csapatuk ezúttal sem bírta a hajrát erővel, s így harmadikk lettek. A kézilabdás fiúk helyzete volt a legérdekesebb: 12:6-ra nyertek ugyan a KLTE-vel szemben, de pontszámuk és gólkülönbségük is meggyezett a pécsiekével. Végül a szegedi fiúk azzal lettek elsősk, hogy több gólt dobtak. Mint kiderült, a végső sorrendre az összesített pontversenyre is döntő hatással volt helyezésük. Ellenkező esetben ugyanis — a tavalyihoz hasonlóan — a pécsiek lett volna a kupa. Így azonban a JATE csapata nagy sikert mondhat magának: két év után újra megszerezte a Tudományegyetem Tömegsport Kupája győztesének járó díjat.

B. T.

Azt hallottam...

Azt hallottam a SZEOL ifjúsági edzőjétől, hogy a DE-LÉP úttörőkorú játékosai imígyen szurkoltak a nagyobaknak a két szegedi csapat mérkőzésén: fúj-fúj SZEOL! És azt is mondta, hogy ezek a gyerekek még beszélni sem tudnak rendesen, de már beléjük oltják a nagygyűlést utálatát.

Azt hallottam a SZEOL futballistáinak egyik hazai meccsén (kikapott 1-0-ra a Kecskeméti), hogy „ezek nemhogy az NB I-et, de még a melegvizet sem érdemlik meg, és inkább a Várhelyi jusson föl”.

Azt hallottam a DE-LÉP kézilabdázóinak NB I-es bemutatkozó mérkőzésén (34-29 a Bp. Spartacus ellen!), hogy „ezeket a Volán rossz formában is 15 fával veri, és örüljenek, ha ezen kívül valahol pontot tudnak csinálni”.

Gyűlölség mindenütt. No meg azt is hallottam, hogy a megyei I. osztályú labdarúgó-bajnokságban két kieséstől fenyegetett csapat le fog ikszelni egymással a harmadik kárára. Mondják, a két edző valaha egy csapatban rugta a bőrt.

Szóval, van még sportbarátság ezen a tájékon.

(di)